

16

කලහකාරීඛවෙහි තොර වෙමු

දියුණු වීමට කැමැති දරුවන් තුළ තිබෙන එක් ගුණාත්මක ලක්ෂණයක් වන්නේ නුවණැතියන්ගේ දෝෂාරෝපණයට ලක් වන දේ නො කරන බවයි. නුවණැත්තන් කවරකුට හෝ දෝෂාරෝපණය කරන්නේ කරුණු ඇති ව ය. තරහකට හෝ ඊර්ෂ්‍යාවකට හෝ හිතාමතා ම පහර ගැසීම සඳහා හෝ නො වේ. ඔවුහු තම බාල පරපුර තමන්ටත් වඩා රටට, දැයට, ආගම දහමට හිතැති, ගුණනැණ බෙලෙන් යුත් ක්‍රියාශීලී පිරිසක් වනු දැකීමට කැමැති වෙති. ඔවුන්ගේ ඒ අනාගත බලාපොරොත්තු නොසලකා හරින, තමාට, තම පවුලට, පාසලට, ගමට, රටට අහිතකර ලෙස, පීඩාකාරී ලෙස හැසිරෙන දරුවන් ගැන නො සතුටු වෙති. එබඳු දරුවන්ගේ නො ගැළපෙන ක්‍රියාවන් විවේචනය කරමින්, ඇතැම්විට දෝෂාරෝපණය කරමින් නිසි මග පෙන්වන්නේ කරුණා පෙරදැරි ව ය. රටට දැයට සමයට හිතවත් ව ය.

එබැවින් ගුණනුවණින් වැඩි, අත්දැකීම් බහුල අයගේ අදහස් උදහස් නොසලකා නොහැරීමට අප වග බලා ගත යුතු ය. ඒවා සැලකිල්ලට ගෙන අඩුපාඩු ඇත්නම් මග හරවා ගැනීමටත් තිබෙන හොඳ ගුණ වැඩි දියුණු කර ගැනීමටත් ක්‍රියා කළ යුතු ය.

නුවණැතියන්ගේ දෝෂාරෝපණයට ලක් වන පුද්ගල හැසිරීම් අතර ප්‍රචණ්ඩත්වය හා කලහකාරීඛව ද වේ. ප්‍රචණ්ඩත්වය ලෙස සැලකෙන්නේ අනුන් තළන පෙළන, බියගන්වන, දේපළවලට හානි පමුණුවන හිංසා සහගත සැඬ පරුෂ ක්‍රියාවන් ය. ඒවා දඩබ්බරකම් වශයෙන් ද හැඳින්වේ. කලහකාරී ඛව නම් අඩදබර, කලකෝලාහල කරන ස්වභාවයයි. මේ සෑම තැන ම ක්‍රියාත්මක වන්නේ පුද්ගලයා තුළ පවත්නා ආක්‍රමණශීලී ගතියයි.

පුද්ගලයා තුළ ඉස්මතු වන හැඟීම් සියල්ලට ඒ ආකාරයෙන් ම ක්‍රියාත්මක වීමට ඉඩ දී ශිෂ්ට සම්පන්න සමාජයක ජීවත් වීමට හැකියාවක් නැත. අහිතකර හැඟීම් පාලනය කර, මුළු මහත් ජීවි අජීවි පරිසරයට ම හිතකර සමාජ වාතාවරණයක් ගොඩ නංවා ගැනීමට ක්‍රියා කිරීම උතුම් මනුෂ්‍යත්වයට කෙරෙන ගෞරවයකි.

නිරිසන් සමාජයෙහි හැඟීම් ක්‍රියාවට නැගෙන්නේ පාලනයකින් තොර ව ය. ශිෂ්ට සම්පන්න මනුෂ්‍ය සමාජයක එබඳු වාතාවරණයක් පැවතිය නො හැකි ය. යම් හෙයකින් පාලනයකින් තොරව සියලු හැඟීම් ක්‍රියාවට නැගෙන තත්ත්වයක් උද්ගත වුවහොත් එහි දී දක්නට ලැබෙන්නේ නිරිසන් ගති ඉස්මතු වූ සමාජ වාතාවරණයකි. මනුෂ්‍යත්වය ක්‍රියාවට නැගෙන සමාජ පරිසරයක් නො වේ.

ප්‍රවණ්ඩත්වය, කලකෝලාහල රජ කරන තැන ඉස්මතු වන්නේ ද තිරිසන් ගති ය. මිනිස් ගති නො වේ. එබැවින් තිරිසන් තත්ත්වයට නො වැටී මිනිසුන් ලෙස ජීවත් වීමට නම් ප්‍රවණ්ඩකාරී, කලහකාරී ක්‍රියාවන්ගෙන් බැහැර වීම අවශ්‍ය ම ය.

අපට නිතර දක්නට ලැබෙන ක්‍රියාවක් ගැන අවධානය යොමු කරමු. එක් ප්‍රදේශයක සිට තවත් ප්‍රදේශයකට පා ගමනින් යන අයකු සමග ඔහුගේ නිවසේ හැදෙන වැඩෙන බල්ලා ද යයි. මේ ආගන්තුක බල්ලා දකින ඒ ප්‍රදේශයෙහි බල්ලෝ වහා කඩා පනිති, බුරුහි, වටලති. ආගන්තුක බල්ලා වලිගය පහත් කර කොන්ද බෙල්ල නමා තමන්ගේ බැගැපත් බව පෙන්නුව ද සපා කති. ඒ බල්ලන්ගේ ස්වභාවයයි. තම ආගන්තුකයා සිඹ, ලෙව කා, සුහද ව පිළිගැනීමක් බල්ලන්ගේ නැත. තම පන්තියට, පාසලට, විශ්ව විද්‍යාලයට හෝ සේවා ආයතනයට අලුතින් පැමිණෙන සාමාජිකයන් සුහද ව පිළිගනු වෙනුවට, වද දීම්, තැනි ගැන්වීම් කායික මානසික පීඩනයට පත් කිරීම් ආදිය කරන මිනිසුන් ද කරන්නේ අර තිරිසන් සතුන් කරන ක්‍රියාව ම නො වේ ද?

අනුන්ට හිරිහැර කර එයින් විනෝද වීම පහත් ගතියකි; තිරිසන් ස්වභාවයට පත් වීමකි. එබඳු ක්‍රියාවන් නො කරන, ඒවා අනුමත නො කරන, ඒවාට බුද්ධිමත් ලෙස විරෝධය පළ කරන තැනැත්තා ප්‍රවණ්ඩත්වය පිළිකල් කරන්නෙකි; මිනිස් ගුණ දහම් අගය කරන්නෙකි. හෙතෙම සාමය සමගිය පවත්වා ගැනීමට සහාය වන්නෙකි. ප්‍රවණ්ඩකාරී ක්‍රියා කරන්නා සාමය කඩ කරන්නෙකි; සමගිය බිඳ හෙළන්නෙකි.

ඇතැම්කුට සැඬ පරුෂ ක්‍රියාවක්, කෝලාහලයක් නැතුව ම බැරි ය. එබඳු අය ඇතැම් විට උචමනාවෙන් ම ළඟින් යන කෙනකුගේ ඇඟේ හැපෙති. සැඬ පරුෂ අසහ්‍ය වචන පවසන්නේ කෙනකු අඩ දබරයකට කැඳවා ගැනීම පිණිස ම ය. ඇතැම් අයගේ විනෝදාංශය වී තිබෙන්නේ පොදු දේපළවලට හානි පැමිණවීම ය. ඔවුහු මගී පාලම්වල අත්වැල් කඩා බිඳ දමති. ගල් පඩි පෙළක ගලක් ගැලවී තිබුණොත් තවත් ගලක් ගලවා දමති. යන එන මාවතට කොළ අතු කපා දමති. තමන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා යොදා ඇති බසයේ ආසන කපති, ඉරති; විවිධ දෑ ලියා බසය අපවිත්‍ර කරති. මෙබඳු ක්‍රියා සමහර පාසල් සිසුන්ගෙන් ද සිදු වේ. ඔවුන් පාසල් යන්නේ ම වණ්ඩි කමක් සැලසුම් කරගෙන ම ය. දිනපතා ම පාසලේ ගැටුම් ඇති කරන්නේ ඔවුන් ය. ඔවුන්ගෙන් පොදු දේපළවලට ද හානි සිදු වේ. මඳක් අබලන් ව ඇති පුටුව, ඩෙස්කුව, බංකුව යළි පරිහරණය කිරීමට නොහැකි තත්ත්වයට ම අබලන් කරන්නේ ඔවුන් ය. ඇතැම් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල, තමන්ගේ ම සහෝදර ශිෂ්‍යයන්ට දඬුමුගුරුවලින්, පහර දෙන්නෝ ද සිටිති. ඒ සියල්ලෙන් ම කරන්නේ තම ප්‍රවණ්ඩත්වය කියා පෑම යි. සැබවින් ම මෙබන්දන් සිටින්නේ ඉතා සුළු පිරිසකි. වැඩි දෙනකු ඉහත සඳහන් ක්‍රියා අනුමත කරන්නේ නැත. ඒ අය කළ යුත්තේ ඉහත කී සුළු පිරිස ද එබඳු ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා නො කරන තත්ත්වයට පත් කර ගැනීම සඳහා සහාය වීමයි.

ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා කරන්නන්ගේ අවධානය ද මේ පිළිබඳ ව යොමුවිය යුතු ය. අපි මඳක් සිතා බලමු. පොදු දේපළ කඩා බිඳ දැමීම් ආදියෙන් අපට ඇති ඵලය කුමක් ද? හුදු තාවකාලික විනෝදයක් ලැබීම පමණක් නේ ද? එබඳු ක්‍රියා කොට ගුරුදෙගුරුන්ගේ, නුවණැතිකියන්ගේ දෝෂාරෝපණයට ලක්වීම පාඩුවක් නො වන්නේ ද? පොදු දේපළ

සඳහා වැය කර තිබෙන්නේ අපේ ම මුදල් නේ ද? කඩා බිඳ දමන උපකරණ වෙනුවට ඒවා අලුතින් සැපයීමට රජය වැය කරන්නේ ද අපේ ම මුදල් නේ ද? එම මුදල් වෙනත් වැඩකට යෙදවීමට තිබේ නම් කෙතරම් ප්‍රයෝජනවත් ද?

අපි තව පැත්තක් සිතා බලමු. ඉගෙනීමට තිබෙන කාලය ඒ සඳහා වැය නො කර අනවශ්‍ය කලබල ඇතිකිරීමාදියට යෙදවීමෙන් වැඩි පාඩුවක් සිදු වන්නේ කාට ද? දරුවන්ට ම නේ ද? විභාගය අසමත් වී, ගුරු දෙගුරුන්ගේ ද සිත් දිනා ගැනීමට නො හැකි වී, වර්ත සහතිකයක් ලබා ගැනීමට පවා නො හැකි තත්ත්වයට පත් වූ විට ඇති වන තත්ත්වය කුමක් ද? තමන් සමග එකට ප්‍රවණ්ඩ වැඩ කළ අය පවා තමා නොසලකා හරින තත්ත්වයට පත් වූ විට කෙනකු මානසික ව මොන තරම් පහළට වැටෙනු ඇත් ද? එබැවින් ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා කිරීමට හෝ ඒවාට අනුබල දීමට හෝ පෙර එමගින් උදවිය හැකි අහිතකර ප්‍රතිඵල ගැන නැවත නැවත සිතා බැලීම වැදගත් වෙයි.

ප්‍රවණ්ඩ ව හැසිරෙන්නන්ට ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරගෙන යහමගට යොමු විය නො හැකි ද? සැබවින්ම හැකි ය. ඒ සඳහා මූලික ව ම අවශ්‍ය වන්නේ තමන් කරන වරද වරදක් බව පිළිගැනීමයි. ඊළඟට විය යුත්තේ වරද නිවරද කර ගැනීමට ක්‍රියා කිරීමයි. ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවල ආදීනව හෙවත් අහිතකර ප්‍රතිඵල ගැන තමන්ට ම මෙතෙහි කළ හැකි ය. ඒ සඳහා නුවණැතියන්ගේ මග පෙන්වීම ද ප්‍රයෝජනවත් වෙයි.

අප කළ යුත්තේ තමාටත් සමාජයටත් යහපතක් වන දෙයක් ම ය. අයහපත් ප්‍රතිඵල ලබා දෙන ක්‍රියා කරන්නේ කුමට ද? අඳුරෙන් අඳුරට ම යන්නේ ද අඳුරෙන් ආලෝකයට යන්නේ දැයි තීරණය කළ යුත්තේ තම තමන් ම ය.

ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවක් කිරීමට හෝ එබන්දකට අනුබල දීමට හෝ පෙර ඉගෙන ගන්නා දරුවකු වශයෙන් තමන්ට එය ගැළපේ දැයි සිතා බැලීමට පුරුදු විය යුතු ය. මෙබඳු ක්‍රියාවක් කර ගුරු දෙගුරුන්ට ස්වාමීන් වහන්සේට මුහුණ දිය හැකි ද? නුවණැති උතුමන්ගෙන් මට දෝෂාරෝපණ එල්ල වේ දැයි සිතා බැලීම ද වැදගත් වෙයි. එසේ ම මා කරන දේ මගේ ආගම දහමට එකඟ වේ දැයි සිතා බැලීම ද ප්‍රයෝජනවත් ය. එසේ ම අනුන්ට හිංසාවක් කිරීමට සිතිවිල්ලක් පහළ වුවහොත් මෙසේ සිතිය යුතු ය.

“මට කවරකු හෝ හිංසා පීඩා කරනවාට මා කැමති නැත. අනෙක් අය ද හිංසා පීඩාවලට ලක් වීමට අකැමැති ය. එසේ නම් ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවන්ගෙන් මා අනුන්ට හිංසා පීඩා කිරීම සුදුසු වන්නේ කෙසේ ද? කිසිසේත් ම සුදුසු වන්නේ නැත.” මෙසේ සිතූ විට ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවන්ගෙන් වැළකීමට හැකියාව ලැබේ.

බොහෝ විට අප නොසරුප් ක්‍රියාවන්ට පෙලඹෙන්නේ හැඟීම් පාලනය කර ගැනීමට නො හැකි වූ විට ය. එසේම ඉවසීමෙන් තොර වූ විට ය. බුද්ධිමත් ව සිතා නො බලන විට ද එබඳු ක්‍රියාවන්ට පෙලඹීමට ඉඩකඩ ලැබේ. නුවණින් සිතා දුර දිග

බලා ඉවසිලිවත්ක ව ක්‍රියා කරන්නාට ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් මිදිය හැකි වේ. ආගමික කටයුතු, සමාජ සත්කාර සේවා, සාහිත්‍ය නිර්මාණ, ක්‍රීඩා කටයුතු, නාට්‍ය රංගන ආදියෙහි යෙදීම ද ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් මිදීමට උපකාර වේ. අපි ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා නො කරමු. එබඳු ක්‍රියා කරන්නට අනුබල නො දෙමු. ප්‍රවණ්ඩකාරී වීමේ අහිතකර ප්‍රතිඵල සහ ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා නො කිරීමේ හිතකර ආනිසංස හිතවතුන්ට කියා දෙමු.

සාරාංශය

පුද්ගලයන්ට හා දේපළවලට හානි දයක ලෙස සිතාමතා ම කරන ක්‍රියා ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා ය. තම පන්තියට, පාසලට අලුතින් පැමිණෙන ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන්ට හිතාමතා ම හිරිහැර කිරීම, බසය වෙස් බංකු පුටු ආදියට හානි කිරීම, පාලම්, පාරවල් ආදියට හානි කිරීම, නිතර ම අන්‍යයන් සමග කලකෝලාහලවලට පටලැවීම ආදිය ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා ගණයට ඇතුළත් වේ. එබඳු ක්‍රියාවන්ට පෙලඹෙන්නේ බුද්ධිමත් ව සිතා නොබලන අයයි. හැඟීම් පාලනයක් නොමැතිකම ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවන්ට පොලඹවයි. ප්‍රවණ්ඩත්වය ශිෂ්ට සමාජයකට නො ගැළපේ. අපට එබඳු ක්‍රියාවන්ගෙන් මිදීමට හැකියි. ඒ සඳහා ඉවසීමේ ශක්තිය තිබිය යුතු ය. එසේම ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවල ආදීනව දැකීමේ හැකියාව මෙන්ම ඒවායින් මිදීමේ චුළුමනාව ද තිබිය යුතු ය. සැඟ පරූෂ වැඩ කරන්නෝ නුවණැතියන්ගේ දෝෂාරෝපණයට ලක් වෙති. එබඳු ක්‍රියා නො කරන්නෝ කාගේත් ප්‍රසංශාවට භාජනය වෙති. නුවණින් සිතා දුර දිග බලා ඉවසිලිවත්ක ව ක්‍රියා කරන්නාට ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් මිදිය හැකි ය.

ක්‍රියාකාරකම්

01. සමහර පාසල් සිසුන් අතින් සිදුවන ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා හතරක් නම් කරන්න.
02. ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියා නිසා සිසු දරුදරියන්ට අත්වන අයහපත් ප්‍රතිඵල දෙකක් නිදසුන් සහිත ව පෙන්වා දෙන්න.
03. ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවන්ගෙන් මිදීමට අපට ගත හැකි පියවර හඳුන්වා දෙන්න.

පවරණය

ප්‍රවණිඛන්වයේ ආදිනව දැක්වෙන කෙටි නාට්‍ය පිටපතක් රචනා කර ගුරුතුමාගේ ද උපදෙස් මත රඟ දක්වන්න.

පුහුණුව

ගුරුවරු කිසි ම	විට
සතුටු නොම වෙති	තැළුමට
හොඳින් එය සිහි	කොට
වැරදි නො කරන් තැළුම්	කැමට

තක්කඩිකම්	කළොත්
දඬුවම් දෙති සැක	නැත්
දඬුවම් නො දුන්නො	ත්
ළමයි කිසි කල හොඳින්	නො හැදෙත්

වැරදි කළ අය	හට
දඬුවම් දෙන්නෙ	හැඳුමට
හැදෙන අය එම	විට
හොඳින් කීකරු වෙති නැමී	සිට

සිරිත් මල්දම

